

[Justitsministeren.]

udtalte jeg nemlig klart og tydeligt, at jeg maatte forbeholde mig snarest muligt at fremsætte Lovforslag om Indførelse af offentlig Votering i Højesteret og af Domsmandsinstitutionen. Forholdet var jo det, at Regeringslovforslaget, som laa til Grund for Loven af 1932, indeholdt Bestemmelser om disse to vigtige Punkter, Bestemmelser, som ogsaa blev vedtaget i Folketinget. I Landstinget viste det sig imidlertid umuligt at faa Loven gennemført, medmindre jeg gik med til indtil videre at stryge Bestemmelserne om offentlig Votering og om Domsmand. Jeg gik da ind herpaa, fordi de mangfoldige andre Bestemmelser i Loven var i høj Grad paakrævede i det praktiske Retsliv og derfor burde føres igennem, ligesom det ogsaa var af stor Betydning at faa optrykt Retsplejeloven med de Masser af Ændringer, som i Aarens Løb er blevet gennemført i denne Lov, og som gjorde, at det for Praktikere var særdeles vanskeligt at arbejde med Lovens Tekst.

Hovedindholdet af det Lovforslag, jeg har den Ære at fremsætte nu, er da for det første Indførelsen af Domsmandsinstitutionen og i Forbindelse hermed af Umiddelbarhedsprincippet i Straffesager. I Tilknytning hertil foreslaas for det andet Højesterets Beføjelse til at paakende Bevisspørgsmaal i Straffesager ophævet.

For det tredje foreslaas Indførelse af offentlig Votering i Højesteret og i Forbindelse hermed Adgang til at dele Højesteret i to Afdelinger ved at foreskrive, at det fremtidig kun skal være nødvendigt, at 5 Højesteretsdommere, ikke som nu 9, deltager i en Sags Afgørelse.

Endelig er der som fjerde Hovedpunkt i Lovforslaget optaget Bestemmelser om Adgang for Nævningerne til at deltage i Strafudmaalingen ved Nævningesager.

Angaaende Lovforslagets første Hovedpunkt: Indførelse af Domsmandsinstitutionen og Umiddelbarhedsprincippet i Strafferetsplejen, stemmer Forslagets Regler ganske overens med, hvad Regeringen foreslog og Folketinget vedtog i forrige Samling. Skønt disse Regler ikke blev vedtaget i Landstinget, blev det dog udtalt i Landstingsudvalgets Betænkning, at der fra alle Partiers Side er Stemning for at søge Domsmandsinstitutionen indført i dansk Rets-

pleje. Gennemførelsen strandede paa, at man dels ikke naaede at blive enig om den nærmere Ordning, og dels var betænkelig ved de Udgifter for Statskassen, som Institutionens Indførelse vilde medføre. Det er imidlertid mit Haab, at det, naar alle Partier er stemt for at søge Domsmandsinstitutionen indført, ogsaa maa være muligt at komme til Enighed om de nærmere Regler. Hvad Udgiftsspørgsmaalet angaar, maa jeg anse Domsmandsinstitutionens Indførelse for at være af en saadan Vigtighed for hele Strafferetsplejen, at det ikke bør være afgørende, om Indførelsen vil medføre nogen Forøgelse af Statens Udgifter til Retsplejen. Da der som sagt er Enighed mellem alle Partier om, at Domsmandsinstitutionen bør indføres, anser jeg det ikke for nødvendigt ved denne Lejlighed at komme ind paa en udførlig Begrundelse af, hvad der taler for at indføre Institutionen. Det er der da ogsaa saa meget mindre Grund til, som der i Bemærkningerne til Lovforslaget er gjort Rede herfor. — Derimod skal jeg ganske kort gøre Rede for Hovedindholdet af Lovforslagets herhen hørende Bestemmelser.

Lovforslagets Tilføjelse til § 688 gaar ud paa, at Domsmand skal medvirke i alle de til Underretterne henlagte Straffesager, det vil altsaa sige i alle Ikke-Nævningesager, dog med 3 Undtagelser, nemlig for det første de i § 925 omhandlede klare Tilstaaelsessager. Da den i § 925 omhandlede hurtige Behandlingsmaade kun kan gennemføres med sigtendes eget Samtykke, er der ikke nogen Betænkelighed ved at undvære Domsmand i disse Sager og det saa meget mindre, som Sagerne i Tilfælde af Anke vil blive paadømt ved Landsretten under Domsmands Medvirken; for det andet Politisager, hvis ringe Betydning gør det urimeligt at sætte et saadant Apparat i Gang, som Domsmands Medvirken betyder, og for det tredje Søsager, i hvilke fagkyndige Dommere allerede nu medvirker.

Under Ankebehandling for Landsret skal Domsmand ifølge § 692 medvirke i alle de Sager, der i første Instans er blevet paakendt under Domsmands Medvirken, samt tillige — saaledes som jeg lige før nævnte — i de Sager, der er paadømt efter § 925. Der som Anken omfatter Bevisbedømmelsen vil Ankebehandlingen for Landsret komme til at forme sig som en fuldstændig ny Doms-